

1. Динту В. А. Аналіз процесуальних відмінностей у проведенні огляду житла чи іншого володіння особи й обстеженні публічно недоступних місць, чи іншого володіння особи. *Науковий журнал: Право і суспільство*. 2015. № 5-2. С. 218–224.
2. Кримінальний процесуальний Кодекс України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
3. Про затвердження Зводу відомостей, що становлять державну таємницю : наказ від 23.12.2020 № 383. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0052-21#Text>
4. Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні : наказ Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 № 114. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12#Text>
5. Уваров В. Г. Негласні слідчі (розшукові) дії: проблеми юридичної визначеності та ефективності. *Проблеми правоохоронної діяльності. Правова позиція*. 2016. № 2 (17). С. 163–169.

УДК 343.132

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/623-626

Олександр ДУЛЬСЬКИЙ

адвокат, докторант відділу
докторантури та ад'юнктури
Національної академії
внутрішніх справ,
доктор філософії в галузі права,
заслужений юрист України

**СЛІДЧІ (РОЗШУКОВІ) ДІЇ: ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ,
КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ТА ПСИХОЛОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИК**

Забезпечення національної безпеки держави є пріоритетом діяльності її інститутів. Відповідно до п. 9 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку України» від 21 червня 2016 року національна безпека України – це «захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз» [1]. Вживання заходів щодо забезпечення національної безпеки України відбуваються як зовні країни, так і в межах її території.

Безумовно, надважливу роль на сьогодні відіграють військові Збройних Сил України, які забезпечують протидію ворогу у захопленні нашої території. Водночас, за необхідне вважаємо звернути увагу і на слідчих Національної поліції України, які значну роль відіграють у забезпеченні безпеки громадян на території нашої країни, забезпечують безпечний тил нашої держави.

Основним інструментом їх діяльності у забезпеченні національної безпеки України, що виявляється у протидії злочинності, є проведення слідчих (розшукових) дій. Зважаючи на те, що теорія збагачує практичну діяльність, а її метою є підвищення її ефективності, то принциповим вважаємо звернути увагу на процесуальну, криміналістичну та психологічну характеристику проведення слідчих (розшукових) дій слідчим Національної поліції України з урахуванням їх взаємозв'язку.

Відповідно до ст. 223 КПК України, слідчі (розшукові) дії – це ті дії, які спрямовані на отримання (збирання) доказів або перевірку вже отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні. Зі свого боку, слідчим Національної поліції України (далі – слідчий) є службова особа, яка уповноважена в межах компетенції, передбаченої КПК України, проводити досудове розслідування кримінальних правопорушень (п. 17 ч. 1 ст. 3 КПК України) [2].

Слідчі (розшукові) дії реалізуються у визначеній КПК України кримінальної процесуальній формі. Ґрунтуючись на ній, формується криміналістична та психологічна характеристика слідчих (розшукових) дій.

Психологічний аспект знаходить свій вияв вже під час проведення слідчим першої слідчої (розшукової) дії, а не початку досудового розслідування, адже відповідно до ч. 3 ст.

214 КПК України до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань може бути проведений огляд місця події (відомості вносяться невідкладно після завершення огляду), а для з'ясування обставин вчинення кримінального проступку – може бути знято показання технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису (ст. 245-1 КПК України) [2].

Психологічні знання супроводжують весь процес проведення обраної слідчим слідчої (розшукової) дії. Застосування таких психологічних знань зумовлює знання ним окремих галузей психології, таких як: соціальна психологія, психологія особистості, вікова психологія, юридична психологія тощо.

У процес розслідування кримінального правопорушення залучається цілісна особистість слідчого з притаманними їй структурними компонентами. У структурі особистості розрізняють, принаймні, чотири основних компоненти: 1) рівень інтелектуально-пізнавальних якостей: евристичний, дискурсивний, інтуїтивний тип мислення; спостережливість, увага тощо; 2) рівень моральних якостей та принципів, що розкриваються домінуючою системою цінностей: цінностей-норм, цінностей – цілей діяльності та цінностей – моральних якостей; 3) психофізіологічні якості: емоційність, витривалість, уважність, тривожність, темперамент; 4) характерологічні якості: товариськість, ініціативність, наполегливість, мужність тощо. Тому професіограма особистості слідчого становить багаторівневу ієрархічну структуру, в якій відображені індивідуально-психологічні та соціально-психологічні властивості та якості, а також знання, вміння і навички, що реалізуються в професійній діяльності [3].

До прикладу, звернемо увагу на психологічні аспекти під час проведення слідчим таких поширених у практичній діяльності слідчих (розшукових) дій як: огляд місця події, обшук та допит.

Доцільно відмітити, що під час проведення огляду місця події слідчому важливо реалізовувати пізнавальні процеси. Зважаючи на складність цієї процесуальної дії, він повинен мати окрім добре розвинених професійних якостей, також і спеціальну психологічну підготовку. Огляд місця події має пізнавально-психологічний зміст, який полягає в тому, що при такому огляді обстановка місця події сприймається слідчим безпосередньо у поєднанні із образним мисленням. Саме це дає йому змогу здійснити реконструкцію події, що мала місце. Водночас, також для правильної реконструкції події має значення і функціонування органів чуття слідчого, і вплив на них зовнішнього середовища [4].

Проводячи огляд місця події, слідчий поміщає себе не тільки в просторову, але й у психологічну атмосферу кримінального правопорушення. Повноту надходження інформації (матеріальної та психологічної) неможливо компенсувати повною мірою схемами, фотографіями, малюнками, описами, іншими документальними джерелами [3].

Огляд місця події вимагає вирішення значної кількості розумових завдань. Різноманітні за своїм характером завдання можна згрупувати за їхніми цілями. При цьому слід розрізняти завдання розумового плану, що стосуються процесів збирання та оцінки доказового матеріалу на місці події, і розумові завдання, пов'язані з організацією дій, що впливають з огляду місця події. Перші включають завдання виявлення інформації, її оцінки, висунення загальних і окремих версій, а другі – завдання щодо організації дій, пов'язаних із проведенням огляду місця події [5]. Тому слушно погодитись із З. Ф. Дільною: «Психологічна структура діяльності слідчого під час проведення огляду місця події є складною та змістовною, відповідно наслідком цього часто є напружений її характер та відповідно негативні результати проведення слідчої діяльності. Це обумовлює якраз важливість активного та ефективного застосування слідчим у своїй діяльності як пізнавальних психічних процесів, так і емоційно-мотиваційних, що власне дасть змогу більш ефективно досліджувати місце події та місце злочину, швидко віднайти необхідну інформацію, в тому числі і ту, що стосується особистості злочинця» [4].

Звертаючи увагу на психологічний аспект під час проведення обшуку, слід зазначити, що його відносять до слідчих (розшукових) дій із значним потенціалом конфліктності. Конфліктний характер визначається, з одного боку, протиріччями цілей сторін, з іншого – примусовістю та публічністю стосовно обшукуваного. У психологічному аспекті протиріччя цілей діяльності є своєрідним інтелектуальним конфліктом. Примусовий характер обшуку породжує, як правило, конфлікт емоційний, адже його проведення означає втручання сторонніх осіб у інтимно-особистісну сферу обшукуваного, подекуди ретельно приховувану. Крім того, суспільне оточення обшукуваного (сусіди, близькі, знайомі), сприймаючи пошукові дії працівників правоохоронних органів, мимоволі пов'язують їх із

безперечною винністю обшукуваного. Вказане породжує у останнього та членів його сім'ї негативні емоційні стани: хвилювання, агресивності та ворожості, спрямовані на осіб, які проводять обшук. Тому досить часто працівники мають справу з образами, провокуванням скандалу, а також спробами підкупу тощо [3].

Успішність проведення обшуку залежить, зокрема, і від поведінки слідчого. Витримка, самовладання, емоційна стійкість впливають не тільки на зосередженість власної уваги, а й на поведінку обшукуваної особи. Якщо слідчому довгий час не вдається досягти позитивного результату під час проведення цієї слідчої (розшукової) дії, він не повинен допускати будь-яких емоцій, які можуть негативно вплинути на процес обшуку. Для забезпечення високої пошукової активності він не повинен переходити до огляду нового об'єкта без повного огляду попереднього, а має припинити метушню і сторонні розмови, за необхідності контактувати з обшукуваною особою коректно і стримано, робити перерву для відпочинку при появі ознак утоми. Доцільно також міняти види діяльності: переходити від огляду однієї групи предметів до огляду іншої, від вивчення дрібних предметів (листів, книг, журналів тощо) до огляду великих предметів (технічної апаратури, меблів тощо). Це дасть змогу слідчому зменшити вплив одноманітних подразників і монотонності дій на стійкість його уваги [6].

Стосовно ж допиту, то під час його проведення завдання психології пов'язані з трьома процесами, що зумовлюють зрештою обсяг і рівень пізнання під час допиту. До них належать: а) діагностика особи допитуваного; б) система психологічних прийомів, що сприяють одержанню інформації; в) оцінка інформації, одержаної під час допиту, з позицій її вірогідності та доказового значення [5]. Проводячи допит, слідчий встановлює психологічний контакт, тобто створює зв'язок з учасниками спілкування: особовий, інформаційний, поведінковий, психофізіологічний. Психологічний контакт – це система взаємодії людей у процесі їх спілкування, заснованого на довірі; інформаційний процес, за якого люди можуть і бажають сприймати інформацію один від одного [7].

Нааперед, допит будується поетапно: попереднє вивчення та аналіз обставин кримінального правопорушення; психологічна підготовка до допиту; виконання процедури суто допиту (допитування); фіксація ходу та результатів допиту; аналіз і оцінка результатів допиту. Серед вказаних етапів перший та останній виконуються поза контактом із допитуваним, другий та четвертий є частково контактними [3].

Психологічний аспект в ході допиту відіграє важливу роль і під час подолання слідчим опору зацікавлених осіб, застосовуючи різноманітні засоби психологічного впливу, причому, реалізуючи засіб, необхідно уважно за ними спостерігати та ретельно фіксувати їх емоційні, мімічні, інші невербальні прояви. Досить поширеними методами психологічного впливу є такі: а) «Використання психологічних особливостей особистості допитуваного»; б) «Використання або створення стану емоційної напруженості»; в) «Використання ефекту раптовості»; г) «Припущення легенди»; д) «Вільної розповіді»; е) «Максимальна деталізація свідчень»; є) «Поєднання форсованого (прискороного) та уповільненого темпів допиту»; ж) «Послідовність пред'явлення доказів»; з) «Пред'явлення контрдоказів» [3].

Підбиваючи підсумки, треба зазначити, що психологічний аспект є там, де відбувається врахування особливостей психіки людини. Причому, таке врахування психіки може відбуватись слідчим Національної поліції України в ході здійснення слідчих (розшукових) дій як під час усної і візуальної комунікації з людиною (наприклад, під час проведення: допиту, пред'явлення особи для впізнання, слідчого експерименту), так і під час вилучення і дослідження речей та документів (приміром, під час проведення огляду трупа та місця його виявлення слідчий може сформулювати психологічний портрет злочинця).

Тому формування теоретичних аспектів процесуальної, криміналістичної та психологічної характеристик проведення слідчих (розшукових) дій слідчим Національної поліції України є складовою у формуванні системи забезпечення національної безпеки України Національною поліцією України у межах держави.

1. Про національну безпеку України : Закон України від 21 черв. 2018 р. № 2469-VIII. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>

2. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>

3. Андросюк В. Г., Корнев О. М., Кудерміна О. І. Психологія слідчої діяльності : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / за заг. ред. Л. І. Казміренко. Київ : Правова єдність, 2009. 200 с.

4. Дільна З. Ф. Психологічні особливості діяльності слідчого під час огляду місця події. *Часопис Національного університету «Острозька академія»*. Серія «Право». 2020. № 1 (21). С. 1–14.

5. Коновалова В. О., Шепітько В. Ю. Юридична психологія : підручник. 2-е вид., перероб. і допов. Харків : Право, 2008. 240 с.
6. Кріпак Д. О. Психологічні особливості проведення обшуку. *Психологічні та педагогічні проблеми професійної освіти та патріотичного виховання персоналу системи МВС України* : тези доп. Всеукр. науково-практ. конф. (м. Харків, 5 квіт. 2019 р.). Харків, 2019. С. 181–184. URL: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/13278>
7. Мухіна Г. В. Юридична психологія : навч.-метод. посіб. / за заг. ред. В. М. Бесчастного. Київ : ВД «Дакор», 2019. 236 с.

УДК 343.102

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/626-628

Андрій ЗАХАРКО

доцент кафедри кримінального процесу та стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ЗМІНИ В ОСОБЛИВОМУ РЕЖИМІ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Воєнний стан в Україні було введено Указом Президента від 24 лютого 2022 року № 64/2022 з 05 год 30 хв 24 лютого 2022 року та затверджено відповідним Законом, після чого строк дії воєнного стану десять раз продовжувався відповідними Указами Президента України (й відповідними законами України), й наразі відповідний строк є продовженим з 05 год 30 хв 14 лютого 2024 року строком на 90 діб [1; 2].

На момент введення воєнного стану в КПК України вже був у наявності розділ IX⁻¹ під назвою «Особливий режим досудового розслідування в умовах воєнного, надзвичайного стану або у районі проведення антитерористичної операції чи заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях». Протягом дії воєнного стану назва цього розділу була змінена й наразі має вигляд «Особливий режим досудового розслідування, судового розгляду в умовах воєнного стану» [3].

Сам розділ IX-1 КПК наразі складається з трьох статей: 615, 615-1 і 616 КПК. До зазначених статей протягом періоду дії воєнного стану також вносилися зміни. Стосовно стадії досудового розслідування звернемо увагу на наступних змінах до КПК, що мали місце протягом аналізованого періоду:

1) тимчасове посилення повноважень керівника органу прокуратури правом обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на строк до 30 діб до осіб, які підозрюються у вчиненні злочинів, передбачених статтями 109-115, 121, 127, 146, 146-1, 147, 152-156-1, 185, 186, 187, 189-191, 201, 255-255-2, 258-258-5, 260-263-1, 294, 348, 349, 365, 377-379, 402-444 Кримінального кодексу України, а у виняткових випадках також у вчиненні інших тяжких чи особливо тяжких злочинів, якщо затримка в обранні запобіжного заходу могла призвести до втрати слідів кримінального правопорушення чи втечі особи, яка підозрюється у вчиненні такого злочину. Пункт 2 ч. 1 ст. 615 КПК було доповнено цим правом керівника органу прокуратури Законом України від 14 квітня 2022 року № 2201-IX, згодом зазначене повноваження було прибрано з КПК України згідно із ЗУ від 27.07.2022 № 2462-IX [3; 4]. Наразі такого права в керівника органу прокуратури немає;

2) тимчасове збільшення строку затримання особи без ухвали слідчого судді, суду чи постанови керівника органу прокуратури під час дії воєнного стану, який не міг перевищувати двохсот шістнадцяти годин з моменту затримання згідно з вимогами ст. 209 КПК. Абзац 2 п. 6 ч. 1 ст. 615 КПК передбачав вищезазначене збільшення строку затримання згідно з Законом України від 14 квітня 2022 року № 2201-IX [3], згодом зазначений строк було повернуто до визначеного в ст. 211 КПК України згідно із ЗУ від 27.07.2022 № 2462-IX [4]. Наразі строк затримання особи без ухвали слідчого судді, суду визначений у ст. 211 КПК і становить 60 годин до моменту доставки до суду для розгляду клопотання про застосування запобіжного заходу (або звільнення особи) та 72 години –